

25 AUG. 1951

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1. april 1876.

Nr. 30

Utgitt 13. august

1951
Innhold.

Side

Skr. om politivedtekt for Snåsa	651
» om endr. i do. for Klæbu	654
» om kinematografvedtekt for Eid i Møre og Romsdal	655
» om do. for Voll	655
» om endr. i plakat om innførsel av levende dyr og smitteførende gjenstander	656
Bestem. om inn- og utførsel, kjøp og salg m. m. av edle metaller ..	657
Skr. om lukningsvedtekt for bevertningssteder i Mysen	659
» om endr. i bestemmelser om omsetningsavgift på visse varer ..	659
» om politivedtekt for Tromøy	660
» om vedtekt til § 137 i bygningsloven for Larvik—Stavern, Helgeroa og Nevlungshavn bygn.distrikter i Brunlanes	662
» om lukningsvedtekt for bevertningssteder i Eidsvoll	662
Res. om minsteutdannelse for elektromontører, reparatører, installatører og driftsledere ved elektriske anlegg m. v.	663
» om fortsatt gyldighet av bestemmelser gitt i medhold av lov om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd m. v. ..	667
» om innkalling av vernepliktige av årsklassen 1952	668

Skrivelse fra Justis- og politidepartementet.

5. juli.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kgl. resolusjoner av 16. januar 1925 og 19. august 1932, jfr. lov av 6. juni 1891 om politivedtekt for rikets herreder, lov av 22. mai 1875 om adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., lov av 17. juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, jfr. § 27 i lov av 13. mars 1936 om politiet, stadfester Justisdepartementet vedtak av Snåsa herredstyre, Nord-Trøndelag fylke, i møter 30. januar og 13. april 1950 og 21. mai 1951 om ny politivedtekt for herredet.

Vedtekten lyder:

§ 1. Med offentlig sted menes i denne vedtekt enhver vei, atkomst, plass eller annet sted som er alminnelig beferdet eller bestemt for alminnelig ferdsel.

§ 2. På eller i umiddelbar nærhet av offentlig sted må det ikke finne sted oppløp eller sammenstimling av folk, slagsmål, skrik, skrål, høyroset tale eller annen larmende eller fornærmelig atferd

5. juli. — herunder blanding eller belysning med lommelykt eller liknende, fortøring av rusdrikk, dans, lek eller liknende så den offentlige orden forstyrres, ferdselen hemmes eller folk forulempes.

§ 3. Under kjelkeaking, ski- og skøyteløping eller liknende på offentlig sted må tilstrekkelig forsiktighet iakttas.

Politiet kan for bestemt tid helt eller delvis forby slik bruk av nærmere angitt offentlig sted når det finner at den kan være farlig eller til hinder eller vesentlig ulempe for ferdselen.

§ 4. Ingen må på eller ut over offentlig sted fyre av skudd eller liknende. Krutt eller annet eksploderende stoff må ikke brennes av på eller ut over offentlig sted og heller ikke nærmere slikt sted enn 50 meter.

Det er forbudt å kaste sten, snøball, eller annet som kan skade eller volde fare for den som ferdes på offentlig sted.

Uansett foranstående forbud kan mineringsarbeid foregå på eller i nærheten av offentlig sted når arbeidet forut er meldt til politiet og det før og under avfyringen av mineskudd settes ut vakter, som i god tid og i tilstrekkelig avstand gir lydelig varsel, og det iakttas de ytterligere forsiktighetsregler som politiet foreskriver.

§ 5. Utrulling eller renning av tømmer eller annet trevirke over offentlig sted må ikke foregå uten forutgående melding til politiet, som kan bestemme de tider av døgnet arbeidet kan foregå i, og kan påby truffet de nødvendige foranstaltninger.

Det samme gjelder annet arbeid på eller ved offentlig sted som kan hemme ferdselen eller utsette den for fare eller ulempe.

§ 6. På søn- og helligdager i tiden mellom kl. 11.00 og 13.00 når det er gudstjeneste i kirken, må skyting ikke foregå nærmere kirken enn $1\frac{1}{2}$ km.

Politiet kan for bestemt anledning dispensere fra dette forbud hvis skytingen ikke vil forstyrre gudstjenesten.

§ 7. Hunder som er glupske eller biske eller har tilbøyelighet til å forulempe mennesker eller dyr ved å fare mot dem, gjøre mot eller følge etter dem, skal eieren eller besitteren etter politiets nærmere bestemmelse holde bundet eller forsynt med forsvarlig munnkurv. Det samme gjelder hunder som politiet på grunn av deres størrelse eller rase finner kan være farlig eller volde skrekk.

Overtres pålegg gitt av politiet i medhold av bestemmelsene i foregående ledd om hunden påtreffes på offentlig sted, kan politiet pålegge eieren å avlive den innen en bestemt frist. Oversittes fristen, kan politiet for eierens regning avlive hunden.

Tisper skal holdes inne i løpetiden.

Enhver hund som løper omkring uten i følge med noen og hvis

eier eller besitter er ukjent, kan politiet fange og selge eller drepe, 5. juli. dersom eieren eller besitteren ikke innen 14 dager etter kunngjøring i lokalavis avhenter den og betaler de påløpne omkostninger. Kan hundens eier eller besitter ikke finnes eller kan han ikke betale omkostningene, dekkes disse av herredskassen.

§ 8. Uten politiets tillatelse må ingen holde konserter — kirkekonserter unntatt —, opplesning, dramatiske forestillinger, skuespill eller andre offentlige forestillinger og forevisninger som omhandlet i lov av 22. mai 1875 §§ 1 og 4, eller holde skytebane, ringkasting eller liknende eller som næring holde offentlig dans, karusell eller liknende.

Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art må ikke holdes uten politiets tillatelse, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller liknende sammenslutning.

§ 9. Den som akter å holde eller lage i stand forestilling, forevisning, tilstelling eller sammenkomst som nemnt i § 8, skal i god tid på forhånd sende søknad til politiet med angivelse av tid og sted for avholdelsen, samt oppgi en bestemt person som ansvarlig. Tillatelsen gis til denne. Han må sørge for at intet usømmelig vises eller skjer og plikter å etterkomme de ordrer politiet gir for å opprettholde ro og orden og å trygge publikums sikkerhet. Tillatelsen kan når som helst kalles tilbake.

Som vilkår for tillatelse kan politiet kreve at det betales for nødvendig politioppsyn på og omkring møtestedet. Forskuddsbetaling kan kreves.

§ 10. Under forestilling osv. skal publikum oppføre seg sømmelig og ordentlig og må ikke ved støy eller vedholdende bifalls- eller mishagsytringer eller på annen måte hindre, forstyrre eller avbryte forestilling m. v. eller forstyrre andre tilstedeværende, og plikter å rette seg etter politiets anvisninger og påbud.

Politiet kan avbryte forestilling m. v. som holdes uten tillatelse eller når det ansees nødvendig for å opprettholde ro og orden og de tilstedeværende ikke retter seg etter de påbud politiet har gitt. De tilstedeværende plikter da etter politiets anmodning straks å fjerne seg.

Forestillinger m. v. skal slutte senest kl. 1. Politiet kan ved enkelt anledning dispensere fra denne bestemmelse og kan påby tidlige lukning.

Barn under 15 år har ikke adgang etter kl. 20 til offentlig dans eller sammenkomst med dans uten i følge med foreldre eller andre foresatte.

5. juli. § 11. For forestilling, forevisning og tilstelling som nemnt i § 8, 1. ledd, skal det betales en avgift til kommunen fra kr. 10 til kr. 100 pr. dag eller forestilling osv. etter politiets nærmere bestemmelse. Avgiften betales forskuddsvis og ukrevet til politiet. Innenbygds lag eller personer er fritatt for avgift.

§ 12. Barn under 14 år som ferdes på offentlig sted etter kl. 20 i tiden 1. september til 30. april og etter kl. 22 i tiden 1. mai til 31. august uten å være i følge med foreldre eller andre foresatte, kan politiet vise eller bringe hjem.

§ 13. Eier eller innehaver av forretning, bevertningssted og forsamlingslokale samt leder av offentlig kontor må ved glatt føre sørge for å strø sand utenfor inngangene og må holde trappene rene for snø og is.

§ 14. Overtredelse av denne vedtekt eller av påbud gitt med hjemmel i vedtekten, straffes etter straffelovens § 339 nr. 2, for så vidt strengere straffebud ikke kommer til anvendelse.

§ 15. Denne vedtekt trer i kraft 1 måned etter at den er stadfestet av Justisdepartementet.

Fra samme tid oppheves politivedtekten for herredet stadfestet ved kgl. resolusjon av 26. oktober 1921.

5. juli. **Skrivelse fra Justis- og politidepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kgl. resolusjon av 16. januar 1925, jfr. lov av 6. juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder og lov av 22. mai 1875 om adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., stadfester Justisdepartementet vedtak av Klæbu herredstyre, Sør-Trøndelag fylke, i møte 30. mai 1951 om endring av § 9 i politivedtekten for herredet, som skal lyde:

Uten politiets (lensmannens) tillatelse må ingen holde konserter, forestillinger, eller forevisninger som omhandlet i lov av 22. mai 1875 §§ 1 og 4, eller holde skytebane, ringkasting eller liknende, eller som næring holde offentlig dans, maskerade, karusell eller liknende.

For slike forestillinger, forevisninger og tilstellinger betales forskuddsvis til kommunekassen en avgift fra kr. 2 til kr. 50 for hver dag eller forestilling m. v. etter politiets (lensmannens) nærmere bestemmelse.

Innenbygds lag er fritatt for avgift.

Konserter, skuespill eller andre forestillinger m. v. som gis i vededig øyemed, samt kirkekonserter, er fritatt for avgift.

Skriv frå Justis- og politidepartementet.

5. juli.

Etter fullmakt gjeve ved kgl. resolusjon av 16. januar 1925, jfr. lov av 25. juli 1913 om offentlig framsyning av kinematografbilet, stadfester Justisdepartementet vedtak av Eid heradstyre, Møre og Romsdal fylke, i møte 16. april 1951 om kinematografvedtekt for heradet.

Vedtekta lyder:

§ 1. Kinematografbilet kan ikkje synast fram offentlig i heradet utan etter løyve frå heradstyret.

§ 2. Filmframsyningane kan berre haldast i rom og på stader som på førehand er godkjende av politiet. Dei som har løyve til å gje offentlege filmframsyningar, skal rette seg etter dei pålegg som politiet til kvar tid gjev for å halda orden eller tryggja dei som møter.

§ 3. Avgifta til kommuna er 10 % av billettpengane. Avgifta skal betalast samstundes med avgifta til Staten. Avgiftssummane vert kontrollerte etter utfyllt oppgåveskjema for filmframsyning.

Heradstyret kan i serlege høve taka frifor avgifta til kommuna.

§ 4. Ved framsyningar der bileta av dei sakkunnige er godkjende berre for vaksne, må ein nøgje sjå etter at born under 16 år ikkje får tilgjenge. Heller ikkje må born under 16 år få tilgjenge til framsyningar som sluttar seinare enn kl. 20, utan at dei er saman med foreldre eller nokon som er i deira stad.

§ 5. Brot på føresegnene i denne vedtekta vert straffa etter § 339 nr. 2 i straffelova, dersom ikkje strengare straffebod vert å nytta.

Skriv frå Justis- og politidepartementet.

5. juli.

Etter fullmakt gjeve ved kgl. resolusjon av 16. januar 1925, jfr. lov av 25. juli 1913 om offentlig framsyning av kinematografbilet, stadfester Justisdepartementet vedtak av Voll heradstyre, Møre og Romsdal fylke, i møte 12. mars 1951 om kinematografvedtekt for heradet.

Vedtekta lyder:

§ 1. Kinematografbilet kan ikkje synast fram offentlig i heradet utan etter løyve frå heradstyret.

§ 2. Filmframsyningane kan berre haldast i rom og på stader som på førehand er godkjende av politiet. Dei som har løyve til å gi offentlege filmframsyningar, skal retta seg etter dei pålegg som politiet til kvar tid gir for å halda orden eller tryggja dei som møter fram.

§ 3. Avgifta til kommuna er 10 % av billettpengane. Avgifta

5. juli. skal betalast samstundes med avgifta til Staten. Avgiftssummane vert kontrollerte etter utfylt oppgåveskjema for filmframsyning.

Heradstyret kan i serlege høve taka fri for avgifta til kommuna.

§ 4. Ved framsyningar der bileta av dei sakkunnige er godkjende berre for vaksne, må ein nøgje sjå etter at born under 16 år ikkje får tilgjenge. Heller ikkje må born under 16 år få tilgjenge til framsyningar som sluttar seinare enn kl. 20, utan at dei er saman med foreldre eller nokon som er i deira stad.

§ 5. Brot på føresegnene i denne vedtekta vert straffa etter § 339, nr. 2 i straffelova, dersom ikkje strengare straffebod vert å nytta.

6. juli. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

I medhold av § 17 i lov av 14. juli 1894 med tilleggslover om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer, jfr. kgl. resolusjon av 15. desember 1939 bestemmes:

1. Punkt VI i Plakat av 7. november 1930 med senere forandringer angående innførsel av levende dyr og smitteførende gjenstander skal heretter lyde:

Saltet og usaltet eller utilberedt eller tørret kjøtt og flesk og usmeltet talg av alle slags pattedyr og fugler er det forbudt å innføre fra alle land.

Egg av alle slags fugler så vel til ruging som til annet bruk (konsum) og rå, tørret eller frosset eggemasse av egg av slike dyr er det forbudt å innføre fra alle land.

Huder og skinn — hvortil ikke henregnes skinn av pelsdyr — er det forbudt å innføre fra alle land i rå, utilberedt tilstand. Det er dog inntil videre tillatt å innføre fullstendig tørrede eller gjennomsaltede huder og skinn på det vilkår at partiene ved ankomsten besiktiges av en veterinær, som avgir erklæring om at hudene og skinnene er fullstendig tørrede eller gjennomsaltede. For reinskinn fra Sverige og Finland kreves dog ikke slik veterinærs besiktigelse. Departementet fastsetter veterinærenes godtgjørelse for sådan besiktigelse

Rå eller lettsaltede eller tørrede deler for øvrig av alle slags pattedyr og fugler så som slakteavfall, muler, klauver, tarmer, blærer og andre organer, uforarbeidet horn samt hornmel og rasp av horn eller klauver, beinmel, kjøttformel, blodmel, blod — herunder blodserum eller plasma i tørret eller annen konservert form — melk, naturlig gjødsel fra alle slags dyr og tilvirkede, utilberedte og urensede hår og børster som ikke er desinfisert er det forbudt å innføre fra alle land.

Det er også forbudt å føre i land fra skip som kommer fra utlandet skyller og alt slags kjøkkenavfall. 6. juli.

De av Landbruksdepartementet utferdigede skrivelser av 19. mai 1931, 8. juni, 24. september, 12., 21. og 27. oktober, 10. og 22. desember 1938, 30. desember 1939 og 28. februar 1949 om forandring i og tillegg til punkt VI i plakaten oppheves.

2. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Bestemmelser om inn- og utførsel, kjøp og salg 10. juli. m. m. av edle metaller.

I medhold av lov om valutaregulering av 19. juli 1946 har Handelsdepartementet fastsatt følgende bestemmelser:

Definisjon.

§ 1. Med edle metaller forstås gull, sølv og platina samt legeringer hvorav disse metaller utgjør en vesentlig del.

Inn- og utførsel.

§ 2. Det er forbudt å innføre eller utføre edle metaller i rå eller forarbeidet stand uten tillatelse (lisens) fra Norges Bank hvis ikke annet følger av disse bestemmelser.

Inn- og utførselslisens for plettvarer og bijouterivarer gis av Direktoratet for eksport- og importregulering.

Ved utførsel av gjenstander som omhandles i lov om fornminne av 29. juni 1951 § 13 og de med hjemmel heri gitte bestemmelser, skal det foruten lisens fra Norges Bank også foreligge utførsels-tillatelse fra Kirkedepartementet.

§ 3. Uten tillatelse fra Norges Bank kan innføres:

- a) Enkeltforsendelser av gjenstander og varer av edle metaller når verdien ikke overstiger kr. 10. Masseforsendelser av gjenstander og varer av edle metaller fra utlandet til en eller flere adressater i Norge tillates ikke.
- b) Gaveforsendelser av gjenstander og varer av edle metaller når verdien av forsendelsen er under kr. 100. Det er en forutsetning at varene skal brukes av vedkommende selv eller hans nærmeste familie og at varene med hensyn til mengde og beskaffenhet av tollvesenet skjønnes ikke å være egnet for omsetning. Masseforsendelser av gjenstander og varer av edle metaller fra utlandet til en eller flere adressater i Norge tillates ikke.
- c) Gjenstander og varer av edle metaller til personlig bruk som bringes med av reisende fra utlandet. Det er en forutsetning at gjenstandene med hensyn til mengde og beskaffenhet av tollvesenet skjønnes ikke å gå ut over det vanlige.

10. juli. d) Souvenirpregede gjenstander og varer av edle metaller som bringes med av utenlandske turister i transitt. Det er en forutsetning at de gjenstander og varer som bringes med ved innreisen, anmerkes i vedkommende pass.

e) Gjenstander og varer av edle metaller bestemt til bruk for fremmede makters utsendte representanter og utsendte konsuler med familie i samme utstrekning som det måtte være innrømmet tollfrihet for disse varer.

§ 4. Uten tillatelse fra Norges Bank kan utføres:

a) Enkeltforsendelser av gjenstander og varer av edle metaller når verdien ikke overstiger kr. 10. Masseforsendelser av gjenstander og varer av edle metaller til utlandet fra en eller flere avsendere i Norge tillates ikke.

b) Gaveforsendelser av gjenstander og varer av edle metaller til navngitte slektninger eller kjente i utlandet når verdien av forsendelsen er under kr. 100. Avsenderen skal i hvert enkelt tilfelle gi tollvesenet skriftlig erklæring på ære og samvittighet om at forsendelsen er en gave til navngitte slektninger eller kjente i utlandet og oppgave over innholdet i pakken.

c) Gjenstander og varer av edle metaller til personlig bruk som bringes med av reisende til utlandet. Det er en forutsetning at gjenstandene med hensyn til mengde og beskaffenhet av tollvesenet skjønnes ikke å gå ut over det vanlige.

d) Souvenirpregede gjenstander og varer av edle metaller som bringes med av utenlandske turister når det fremgår av passet at de bringes med i transitt.

e) Flyttegodsforsendelser av gjenstander og varer av edle metaller som fremmede makters utsendte diplomater eller utsendte konsulære representanter fører med seg ved utreise fra Norge.

§ 5. Utførselsbevis, utstedt av norsk gullsmed på skjema fastsatt av Norges Bank, gir utenlandske turister (personer som har fast bopel i utlandet) rett til å bringe med ved utreise fra Norge varer og gjenstander av sølv, gull og platina når den samlede verdi ikke overstiger de beløp som er eller blir fastsatt etter § 8 i disse bestemmelser.

Ved utreisen avleveres utførselsbeviset til tollvesenet som skal påføre det dato for utførselen og sende det til Norges Bank.

§ 6. Norges Banks lisenser for edle metaller er gyldige i 3 måneder fra utstedelsesdagen, hvis ikke annet fastsettes i det enkelte tilfelle.

§ 7. For de inn- og utførselstillatelser som gis i medhold av disse bestemmelser oppkreves ikke gebyr.

Salg av sølv-, gull- og platinavarer til utenlandske turister.

10. juli.

§ 8. Norsk gullsmed, som får tillatelse fra Norges Bank, kan selge til utenlandske turister (personer som har fast bopel i utlandet):

1. Sølvvarer inntil en verdi av kr. 3 000 mot betaling i utenlandsk valuta — eller utenlandsk banks sjekk lydende på norske kroner — eller kontante norske penger etter nærmere bestemmelser av Norges Bank.

2. Gull- og platinavarer inntil en verdi av kr. 600 mot betaling i utenlandsk valuta — eller utenlandsk banks sjekk lydende på norske kroner.

Norges Bank kan endre de beløp som er nevnt i første ledd, og kan forby salg av visse varer av edle metaller.

Det skal på forhånd innhentes tillatelse fra Norges Bank til salg som går ut over de beløp som til enhver tid er fastsatt etter første eller annet ledd.

Utenlandsk valuta som gullsmedene får inn skal avstås til Norges Bank eller valutabank innen 1 uke.

§ 9. Ved ethvert salg av sølv-, gull- og platinavarer til utenlandske turister skal gullsmedene fylle ut utførsels- og kjøpebevis på skjema som fastsettes av Norges Bank.

Andre bestemmelser.

§ 10. Norges Bank gir nærmere regler for gjennomføring av disse bestemmelser.

§ 11. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Samtidig oppheves alle tidligere bestemmelser om inn- og utførsel av edle metaller gitt i medhold av lov om valutaregulering av 19. juli 1946.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

11. juli.

Departementet stadfester med dette i medhold av kgl. resolusjon av 24. februar 1939 og i samsvar med lov nr. 12 av 25. juni 1935 § 18, annet ledd, med en redaksjonell endring — den vedtekt om særlige åpnings- og lukningstider for bevertningssteder som Mysen herredstyre, Østfold fylke, vedtok i møte 22. mai d. å.

Vedtekten gjelder fra 1. august 1951 og får slik ordlyd:

§ 1. Bevertningssteder skal på hverdager holdes lukket fra kl. 23 til neste morgen kl. 7, på søn- og helligdager til kl. 9.

§ 2. Brudd på denne vedtekt er straffbart, jfr. § 339 nr. 2 i straffeloven.

Skrivelse fra Finansdepartementet.

11. juli.

Finansdepartementet har bestemt at § 7 i de om omsetningsavgift av visse varer utferdigede bestemmelser av 6. juli 1933 heretter skal lyde:

11. juli. Mot sikkerhet, godkjent av departementet, kan det ved kjøp av stempelmerker for avgiftspliktige varer tilstås en kreditt på inntil 2 måneder etter utløpet av den måned hvori merkene er kjøpt.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

12. juli. Ifølge bemyndigelse gitt ved kgl. resolusjoner av 16. januar 1925 og 19. august 1932, jfr. lov av 6. juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22. mai 1875 om adgangen til å gi dramatistiske og andre offentlige forestillinger m. v., lov av 19. april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk og lov av 17. juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, jfr. § 27 i lov av 13. mars 1936 om politiet, stadfester Justisdepartementet vedtak av Tromøy herredstyre, Aust-Agder fylke, i møter 12. februar 1948, 21. juni 1950 og 15. mai 1951 om politivedtekt for herredet.

Vedtekten lyder:

§ 1. På offentlig sted (det er alle veger, plasser, brygger eller steder hvor det er alminnelig ferdsel eller som er bestemt for alminnelig ferdsel) eller i umiddelbar nærhet herav, må det ikke vises usømmelig oppførsel. Heller ikke må det finne sted oppløp, sammenstimling av folk, skriking, bråk, slagsmål, fornærmelig opptreden så den offentlige orden blir forstyrret, folk hindret eller ferdselen hemmet.

§ 2. På eller i umiddelbar nærhet av offentlig sted er det forbudt å danse, spille kort, drikke eller by rusdrikk. Likeeins er det forbudt å skyte, brenne av fyrverkeri, dynamitt eller annet sprengstoff, kaste ball, snøball eller annet som kan skade eller hemme ferdselen.

På eller i umiddelbar nærhet av offentlig sted må man ikke behandle skytevåpen og drive sprengningsarbeid uten å vise særskilt aktsomhet.

§ 3. Under aking med kjelke, sparkstøtting, ski og lignende på offentlig sted må man vise tilbørlig forsiktighet. Politiet kan helt eller delvis nekte leik og aking på kjelke, sparkstøtting, ski og lignende på nærmere bestemt offentlig sted.

§ 4. Hester, kuer og annet fe må ikke bindes slik at de kommer inn på offentlig sted og heller ikke slippes på beiting på innhegnet veg. Hvis man binder hester eller andre dyr nær offentlig sted, må det være så forsvarlig gjort at de ikke kan slite seg eller nå bort dit.

Olmé eller ustyrlige okser eller andre dyr som er farlige for den alminnelige sikkerhet, må ikke gå løse på eller i nærheten av offentlig veg.

§ 5. Hunder som er sinte eller bruker løpe mot eller bite folk eller husdyr som ferdes på offentlig sted eller å skremme dem med

gjøing eller med å løpe etter dem, skal eieren eller brukeren holde 12. juli. i band eller la gå med munncurv. Ukjente hunder eller hunder som er herreløse eller flakker omkring som de skulle være det, kan politiet (lensmannen) sette inn dersom hundene ferdes på offentlig sted og bekjentgjøre det ved annonse i blad eller oppslag. Hvis ikke eieren melder seg innen 5 dager og betaler de utgifter som er gått med, kan hunden selges eller avlives.

§ 6. Avfall, spiker, glasskår, flasker, fruktskall og lignende må ikke kastes på offentlig sted. Skogsavfall, kvist, bar og annet må ikke bli liggende på vegkant, vegskråning eller i veggroft.

§ 7. Det er forbudt å skjære, skrive eller tegne på gjerde eller grind, vegstolper, hus eller mur som vender ut mot offentlig sted. Treplantinger, blomster eller andre ting som skal være til almen nytte eller pryde, må ikke skades på noe vis.

Plakater eller bekjentgjørelser kan ikke slås opp på privat eiendom med mindre eieren har gitt tillatelse.

Lovlig oppsatte plakater eller bekjentgjørelser må ikke rives ned, flyttes eller tilsøles eller gjøres uleselige.

§ 8. På kirkegård må ingen leike eller oppføre seg på en måte som er upassende for stedet. Ingen må skade gravstedene, blomster eller gjerde.

§ 9. Offentlige framvisninger, konserter og forestillinger av alle slag — kirkekonserter unntatt — må ikke holdes uten skriftlig tillatelse fra politiet (lensmannen) for hver gang. Heller ikke må noen uten skriftlig tillatelse fra politiet (lensmannen) som næring holde offentlig dans eller lignende. Tillatelsen gis til en enkelt person og politiet kan når som helst trekke tillatelsen tilbake. Slike tilstelninger må være slutt kl. 24.

§ 10. Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskaperlig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller liknende sammenslutning.

Tillatelsen gis til en enkelt person som den ansvarlige. Som vilkår for tillatelsen kan politiet

- a. fastsette avgrensning til visse dager eller visse tider av døgnet, likevel ikke lenger enn kl. 24,
- b. kreve at det på møtestedet så lenge sammenkomsten varer er til stede ordensvern som er godkjent av politiet,
- c. kreve passende betaling til ekstrapolitioopsyn på eller utenfor møtestedet. Forskuddsbetaling kan kreves.

Offentlig kunngjøring er forbudt før tillatelsen er gitt. En gitt tillatelse kan politiet når som helst ta tilbake.

12. juli. Ordensvernet har som plikt å se etter at alt går ordentlig og fredelig for seg. Politiet kan kreve hjelp av ordensvernet f. eks. ved arrestasjoner på eller ved møtestedet.

§ 11. For tillatelse etter § 9 må det betales en avgift til herredskassen på 5—20 % av bruttoinntekten fraregnet avgift til staten, etter politiets (lensmannens) avgjørelse. Bygdens egne lag er fritatt for avgift, likeledes tilstelninger som blir holdt for veldedig formål. Avgift kan ettergis av formannskapet.

§ 12. På offentlige forestillinger, forevisninger og sammenkomster av alle slag må ingen vise usømmelig oppførsel eller gjøre noe som kan forstyrre eller være til skade for sammenkomsten m. v. Fulle folk og de som oppfører seg usømmelig, skal bortvises. De som arrangerer sammenkomsten, har plikt til å sørge for ro og orden.

§ 13. Det er forbudt å selge eller gi tobakk i noen form til barn under 15 år. Mot datert skriftlig fullmakt fra foreldre eller andre foresatte kan barn under 15 år få lov til å kjøpe tobakk når mengden er oppgitt.

§ 14. Overtredelse av denne vedtekt straffes etter § 339 nr. 2 i straffeloven, hvis ikke strengere straffebud blir å benytte.

§ 15. Denne vedtekt tar til å gjelde 1 måned etter at den er stadfestet av Justisdepartementet.

13. juli. **Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I medhold av lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 § 3 stadfester departementet vedtak av Brunlanes kommunestyre i møte 21. juni 1951 om vedtekt til bygningslovens § 137 for bygningsdistriktene: 1. Larvik—Stavern. 2. Helgeroa. 3. Nevlunghavn i Brunlanes herred, Vestfold fylke.

Vedtekten lyder slik:

Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent fagmann, som er ansvarlig for arbeidets riktige og fagmessige utførelse.

13. juli. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Departementet stadfester med dette i medhold av kgl. resolusjon av 24. februar 1939 og i samsvar med lov nr. 12 av 25. juni 1935 § 18, annet ledd, den vedtekt om særlige åpnings- og lukningstider for bevertningssteder som Eidsvoll herredstyre, Akershus fylke, vedtok i møte 21. juni 1951.

Vedtekten skal gjelde fra 1. august 1951. Fra dette tidspunkt oppheves lukningsbestemmelsene i vedtekt stadfestet av departementet 2. desember 1932.

Den nye vedtekt får slik ordlyd:

§ 1. Bevertningssteder skal holdes lukket fra kl. 22 til neste morgen kl. 8, på søn- og helgedager samt 1. og 17. mai til kl. 10.

I tiden fra og med 1. juni til og med 31. august holdes lukket 13. juli fra kl. 23 til neste morgen kl. 7, på søn- og helgedager til kl. 9.

§ 2. Overtredelse av disse bestemmelser straffes etter loven, jfr. straffelovens § 339 nr. 2.

Kongelig resolusjon.

[13. juli.

1. I henhold til § 12 i lov av 24. mai 1929 om tilsyn med elektriske anlegg fastsettes nye regler om krav til teoretisk og praktisk minsteutdannelse for elektromontører (installasjonsmontører), reparatører, installatører og driftsledere ved elektriske anlegg m. v. i samsvar med et i Industridepartementets tilråding av 13. juli 1951 inntatt forslag.

De nye bestemmelser trer i kraft straks, idet dog installatør- og reparatørprøver ikke kreves avlagt før bestemmelser om organisering av prøvene er fastsatt av Industridepartementet.

Samtidig oppheves de ved kgl. resolusjon av 5. april 1935, 22. oktober 1937, 4. juli 1947, 4. mars 1949 og 15. juli 1949 fastsatte bestemmelser om krav til teoretisk og praktisk minsteutdannelse for arbeidsledere (installatører), montører og driftsledere ved elektriske anlegg m. v.

Det under 1. nevnte forslag lyder så:

1.

- a. Montører skal bare kunne arbeide selvstendig med utførelse og reparasjon av meldingspliktige elektriske sterkstrømsanlegg når arbeidet foreståes av installatør og de har en teoretisk og praktisk utdannelse som tilfredsstiller de på vedlagte bilag I angitte krav, og har bestått godkjent montørprøve.
- b. Den som skal forestå reparasjon av kontrollpliktige elektriske apparater for sterkstrøm, eller drive selvstendig reparasjonsvirksomhet, må enten tilfredsstille de på bilag I angitte krav til utdannelse for montør av gruppe L eller ha bestått reparatørprøve, se bilag I.
- c. Utførelse og reparasjon av meldingspliktige elektriske sterkstrømsanlegg skal foreståes av installatør hvis teoretiske og praktiske utdannelse tilfredsstiller de på vedlagte bilag II angitte krav, og som har bestått de der angitte prøver.

Ved industrielle bedrifter og lignende kan dog Elektrisitets-tilsynet eller det stedlige elektrisitetsverk gi en montør (jfr. punkt 1 a) med full beskjeftigelse som elektromontør i vedkommende bedrifts faste tjeneste og med tilstrekkelig lang og allsidig praksis, tillatelse til å forestå reparasjoner og vedlikehold av sterkstrømsinstallasjoner innen bedriftens område.

Utenfor byområder og tettbebygde strøk, f. eks. i mindre for-

13. juli. syningsområder på landsbygden, kan Elektrisitetsstilsynet, hvis det finner at forholdene nødvendiggjør det, gi en montør (jfr. punkt 1 a) midlertidig tillatelse til å stå i en installatørs stilling, således at han i vedkommende område eller på vedkommende sted midlertidig kan forestå utførelse og reparasjoner av sterkstrømsanlegg med lav spenning.

Søknad om slik tillatelse sendes Elektrisitetsstilsynet i vedkommende distrikt. Er det i betraktning av de stedlige forhold m. v. tvil om hvorvidt tillatelse som nevnt kan meddeles, eller om hvorvidt en allerede meddelt midlertidig tillatelse bør oppheves, forelegges saken for Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet.

d. Drift av elektriske sterkstrømsanlegg av en bestemt art og størrelse som blir å fastsette av Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet, skal foreståes av sakkyndig driftsleder hvis teoretiske og praktiske utdannelse tilfredsstiller de på vedlagte bilag III angitte krav.

Hvis driften også omfatter installasjonsvirksomhet må den ansvarlige for denne tilfredsstille de på bilag II angitte krav.

2. Kontrollen med at disse bestemmelser overholdes føres av Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet ved Elektrisitetsstilsynet.

3. Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet avgjør etter å ha samrødd seg med Yrkesopplæringsrådet hvilke skoler og kurser som omfattes av de forskjellige bestemmelser i bilagene. Hovedstyret kan også godkjenne teoretisk utdannelse som har funnet sted på annen måte enn der angitt, når utdannelsen finnes å være likeverdig med den som er foreskrevet.

4. Montør-, reparatør- og installatørprøver anordnes og opplæringsplan som grunnlag for prøvene godkjennes av Industridepartementet.

5. Montører, reparatører, installatører og driftsledere som ved disse bestemmelsers ikrafttreden er i lovlig virksomhet i sitt fag uten å ha den på bilag I—III angitte utdannelse kan fortsatt utøve sitt virke så lenge arbeidet utføres tilfredsstillende. Avgjørelse herom treffes i tvilstilfelle av Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet.

6. Denne resolusjon trer i kraft fra den tid Industridepartementet bestemmer. Fra samme tid oppheves de ved kgl. resolusjon av 5. april 1935, 22. oktober 1937, 4. juli 1947, 4. mars 1949 og 15. juli 1949 fastsatte bestemmelser om krav til teoretisk og praktisk utdannelse for arbeidsledere (installatører), montører og driftsledere.

1. Brevtingstider skal holdes hvert fra kl. 22 til neste morgen kl. 8, på søn- og helgedager samt 1. og 17. mai til kl. 10.

BILAG I.

Utdannelse for elektromontører (installasjonsmontører).

13. juli

(Se også skjematisk oversikt.)

Alt.	Teoretisk og praktisk utdanning	Montør- og reparatør- prøve
<i>Distrikter med læringskole.</i>		
1.	4 års læretid på kontrakt ved installasjonsvirksomhet med samtidig gjennomgåelse av normal læringskole eller praktisk læringskole, der den teoretiske utdanning svarer minst til utdannelsen ved læringskolens sterkstrømslinje.¹ For tidligere gjennomgått praktisk opplæring i faget kan den instans som administrerer montørprøven gi et passende fradrag i læretiden. Angående annen teoretisk utdanning, se alt. 3.	Den foreskrevne utdanning i overensstemmelse med godkjent opplæringsplan gir rett til å fremstille seg til prøve for montører av gruppe L (montør ved lavspenningsanlegg).
<i>Distrikter uten læringskole.</i>		
2.	4 års læretid på kontrakt ved installasjonsvirksomhet, kombinert med korrespondansekurs som er godkjent for teoretisk opplæring av elektromontører (sterkstrøm). Det må fremlegges bevitnelse for at skolearbeidet er utført,¹ og fra installatøren for at lærlingen har fått nødvendig opplæring i bruken av vanlige måleinstrumenter.	For å kunne avlegge prøve som montør av gruppe H (for så vel høy- som lavspenningsanlegg), kreves det i tillegg 1 års praksis som hjelpemontør ved høyspenningsanlegg.
3.	3½ års læretid på kontrakt ved installasjonsvirksomhet og gjennomgåelse av elementærteknisk skoles elektrotekniske linje for sterkstrøm.¹ Skoleutdannelsen kan finne sted før eller etter den praktiske opplæring. For tidligere gjennomgått praktisk opplæring i faget kan den instans som administrerer montørprøven gi et passende fradrag i læretiden.	For å kunne fremstille seg til reparatørprøve kreves gjennomgått yrkesskole for elektrikere der den teoretiske utdanning svarer minst til utdannelsen ved læringskolens sterkstrømslinje.¹
4.	3 års læretid på kontrakt ved installasjonsvirksomhet i forbindelse med:² a. 2-årig teknisk skole, eller b. 2-årig teknisk fagskole, eller c. 1- eller 2-årig verkstedsskole for elektrikere. I tilfelle 1-årig må den teoretiske utdanning avsluttes med gjennomgåelse av minst det siste år ved normal læringskole (3. kl.). Ved 4-årig læringskole (f. eks. i Oslo) må både 3. og 4. kl. gjennomgås. I alle tilfelle skolens elektrotekniske avdeling for sterkstrøm.¹ Læretiden kan for a. og b. om ønskes gjennomføres delvis før og delvis etter gjennomgåelsen av skolen.	For øvrig anordnes prøven slik at den viser at vedkommende har fått betryggende praktisk opplæring.

¹ Bestått eksamen kreves.² Dersom det i forbindelse med gjennomføringen av lærlingeloven blir fastsatt andre fradragstider for gjennomgått yrkesskole (verkstedsskole) for elektrikere enn det er regnet med i bilag I, alt. 4 c, skal disse fradrag straks tre i kraft.

13. juli.

BILAG II.

Utdannelse for installatører.

(Se også skjematisk oversikt.)

Monter- utdannelse	Teoretisk utdannelse	Etter bestått monterprøve ¹	Praksis	Installatørprøve
Etter Alt. 1, 2, 3, eller 4 c, eller tilsvar- ende utdannelse. Se bilag I.	2-årig teknisk skole eller 2-årig teknisk fagskole even- tuelt med tilleggslinje, i alle tilfelle skolens elektrotekniske avdeling for sterkstrøm, eller tilsvarende skole. Bestått eksamen kreves.		For installatører gruppe L (lavspenning): 2 års praksis som tekniker eller 4 års praksis som montør ved installasjonsvirksomhet, lavspenning. For installatører gruppe H (både høy- og lavspenning): 3 års praksis som tekniker eller 5 års praksis som montør ved installasjonsvirksomhet omfattende så vel høy- som lavspenningsanlegg.	Den foreskrevne utdan- nelse gir rett til å fremstille seg til installatørprøve. Prøven kreves bestått for vedkommende installa- tørgruppe.
Etter Alt. 4 a eller b eller tilsvarende ut- dannelse. Se bilag I.				
	Installatørutdannelse i forbindelse med eksamen fra teknisk hogskole.			
Teoretisk utdannelse		Praksis etter avlagt eksamen. Monterprøve.		Installatørprøve
	For installatører gruppe L: 2 års praksis som hjelpemontør, aspirant eller ingeniør ved installasjonsvirksomhet, lavspenning. Herunder av- legges prøve for monterer gruppe L.			
Teknisk hogskole, elektroteknisk linje.	For installatører gruppe H: 2 års praksis som hjelpemontør, aspirant eller ingeniør ved installasjonsvirksomhet omfattende så vel høy- som lavspenningsanlegg. Herunder avlegges prøve for monterer gruppe H.			Installatørprøve unød- vendig.

¹ For installatører gruppe H: monterprøve gruppe H. For installatører gruppe L: monterprøve gruppe L.

Utdannelse for driftsledere.**Teoretisk utdanninge****Praktisk utdanninge**

Eksamen fra teknisk høgskole, elektroteknisk linje, bygningslinje eller maskinlinje.

Etter avlagt eksamen 2 års beskjeftigelse som ingeniør ved installasjonsvirksomhet omfattende så vel høy- som lavspenningsanlegg, eller ved elektrisitetsverk med sakkyndig driftsleder.

Eksamen fra 2-årig teknisk skole, eller 2-årig teknisk fagskole med tilleggs-linje, eller tilsvarende skole.
Se anm.

Må tilfredsstillende kravene til montørgruppe H.

Må dessuten ha 4 års beskjeftigelse som tekniker ved installasjonsvirksomhet omfattende så vel høy- som lavspenningsanlegg, eller ved elektrisitetsverk med sakkyndig driftsleder.

Eksamen fra 2-årig teknisk fagskole, eller tilsvarende skole.
Se anm.

Må tilfredsstillende kravene til montørgruppe H.

Må dessuten ha 5 års beskjeftigelse som tekniker ved installasjonsvirksomhet omfattende så vel høy- som lavspenningsanlegg, eller ved elektrisitetsverk med sakkyndig driftsleder.

Anm. Den teoretiske utdanninge skal ha funnet sted ved vedkommende skoles elektro-tekniske avdeling for sterkstrøm.

Kongelig resolusjon.

13. juli.

I medhold av mellombels lov av 30. juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd med tilleggslov av 6. juli 1951 fastsettes:

1. De bestemmelser som var gitt eller opprettholdt ved mellombels lov av 30. juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd med tilleggslover nr. 1 av 28. juni 1948, nr. 12 av 30. juni 1949 og nr. 11 av 30. juni 1950, og som sto ved makt den 30. juni 1951, skal med de endringer som etter dette tidspunkt måtte være bestemt av vedkommende reguleringsmyndighet, fortsatt gjelde fra 6. juli 1951 og inntil bestemmelsene blir endret eller opphevet av vedkommende myndighet.
2. Vedtak som reguleringsmyndighetene har truffet i tiden 1.—6. juli 1951 under henvisning til mellombels lov av 30. juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd, skal

II. Denne bestemmelse trer i kraft 1. august 1951.

13. juli. gjelde fra 6. juli 1951 inntil de blir endret eller opphevet av vedkommende myndighet.
3. Uansett det som er fastsatt i punktene 1 og 2 skal bestemmelser om reguleringsavgifter som er fastsatt i medhold av prisloven ved forskrifter som var gjeldende den 30. juni 1951 med de endringer som senere måtte være bestemt av vedkommende reguleringsmyndighet, gjelde også for tiden etter 30. juni og inntil bestemmelsene blir endret eller opphevet av vedkommende myndighet.
 4. Avtaler som måtte være inngått i tiden 1.—6. juli 1951 må ikke oppfylles i strid med de reguleringsbestemmelser etter prisloven som gjelder på oppfyllestiden.

13. juli. **Kongelig resolusjon.**

1. Med heimel i § 50 i Lov om verneplikt og utskrivning bestemmes at vernepliktige av årsklassen 1952 (født 1932) kan innkalles til førsteopplæring i 1951.
2. Forsvarsdepartementet bemyndiges til å gi nærmere bestemmelser om omfanget av disse innkallinger.

Utgiver: Statsrådsekretariatet.